

Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь
Вучэбна-метадычнае аб'яднанне па адукацыі ў галіне культуры і мастацтваў

ЗАЦВЯРДЖАЮ

Першы намеснік
Міністра адукацыі
Рэспублікі Беларусь

_____ А. Г. Бахановіч

Рэгістрацыйны № _____ /пр.

ЛІНГВАКУЛЬТУРАЛОГІЯ

**Прыкладная вучэбная праграма па вучэбнай дысцыпліне
для спецыяльнасці
6-05-0314-02 Культуралогія**

УЗГОДНЕНА

Начальнік аддзела ўстаноў
адукацыі Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь

_____ М. Б. Юркевіч

Старшыня вучэбна-метадычнага
аб'яднання па адукацыі ў галіне
культуры і мастацтваў

_____ Н. У. Карчэўская

УЗГОДНЕНА

Начальнік Галоўнага ўпраўлення
прафесійнай адукацыі
Міністэрства адукацыі
Рэспублікі Беларусь

_____ С. М. Пішчоў

Прарэктар па навукова-метадычнай
работе дзяржаўнай установы адукацыі
«Рэспубліканскі інстытут вышэйшай
школы»

_____ І. У. Цітовіч

Эксперт-нормакантралёр

СКЛАДАЛЬНІК

Т. Ф. Сухоцкая, дацэнт кафедры культуралогіі ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў», кандыдат культуралогіі, дацэнт

РЭЦЭНЗЕНТЫ:

кафедра кітайскай мовы і краіназнаўства Кітая Рэспубліканскага інстытута кітаязнаўства імя Канфуцыя Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта;

А. С. Васілеўская, дацэнт кафедры беларускага і рускага мовазнаўства ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя Максіма Танка», кандыдат філалагічных навук, дацэнт

РЭКАМЕНДАВАНА ДА ЗАЦВЯРДЖЭННЯ Ё ЯКАСЦІ ПРЫКЛАДНАЙ:

кафедрай культуралогіі ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў» (пратакол № 12 ад 23.05.2025);

прэзідыумам навукова-метадычнага савета ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў» (пратакол № 5 ад 25.06.2025);

навукова-метадычным саветам па культуралогіі і сацыяльна-культурнай дзейнасці, сацыяльна-культурным менеджменце і камунікацыях вучэбна-метадычнага аб'яднання па адукацыі ў галіне культуры і мастацтваў (пратакол № 3 ад 27.06.2025)

Адказы за рэдакцыю: В. Б. Кудласевіч

Адказы за выпуск: Т. Ф. Сухоцкая

ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПІСКА

Прыкладная вучэбная праграма па вучэбнай дысцыпліне «Лінгвакультуралогія» складзена для студэнтаў спецыяльнасці агульнай вышэйшай адукацыі 6-05-0314-02 Культуралогія ў адпаведнасці з адукацыйным стандартам і прыкладным вучэбным планам.

Мэтай дадзенай вучэбнай дысцыпліны з'яўляецца набыццё, паглыбленне і сістэматызацыя студэнтамі ведаў аб культуры праз прызму мовы і дыскурсу, культурны фон камунікатыўнай прасторы.

У працэсе выкладання вучэбнай дысцыпліны «Лінгвакультуралогія» адбываецца паглыбленне прафесійнай арыентацыі студэнтаў, разуменне сэнсаў культуры, закадзіраваных у моўных адзінках, стварэнне базы для прафесійнай камунікацыі. Дадзеная вучэбная дысцыпліна закладвае базавыя, ключавыя паняцці, якія складаюць тэарэтычную аснову для разумення праблематыкі культуры.

Важнейшымі *задачамі* вучэбнай дысцыпліны з'яўляюцца:

- азнаямленне з сучаснымі тэхналогіямі навучання, самастойнае засваенне гуманітарных ведаў;

- азнаямленне з асноўнымі паняццямі, праблемамі і базавай тэрміналогіяй лінгвакультуралогіі;

- фарміраванне навыкаў граматычнага выкарыстання моўных сродкаў у працэсе міжкультурнай камунікацыі;

- засваенне метадыкі лінгвакультуралагічнага аналізу;

- садзейнічанне фарміраванню талерантнасці як аднаго з прынцыпаў сучаснай цывілізацыі.

Вучэбная дысцыпліна «Лінгвакультуралогія» мае міжпрадметныя сувязі з такімі вучэбнымі дысцыплінамі, як «Беларуская мова (прафесійная лексіка)», «Тэорыя культуры», «Гісторыя культуры», «Этнакультуралогія» і некаторымі іншымі.

У адпаведнасці з адукацыйным стандартам вышэйшай адукацыі АСВА 6-05-0314-02-2023 па спецыяльнасці агульнай вышэйшай адукацыі 6-05-0314-02 Культуралогія вывучэнне вучэбнай дысцыпліны «Лінгвакультуралогія» павінна забяспечыць фарміраванне ў студэнтаў наступных *універсальных і базавых прафесійных кампетэнцый*:

- валодаць асновамі даследчай дзейнасці, здзяйсняць пошук, аналіз і сінтэз інфармацыі;

- працаваць у камандзе, талерантна ўспрымаць сацыяльныя, этнічныя, канфесіянальныя, культурныя і іншыя адрозненні;

- ужываць веды асноў міжкультурнай камунікацыі, метадаў і практык у пабудове міжгрупавых інтэракцый;

– рэалізоўваць лінгвакультуралагічныя аспекты і прынцыпы камунікацыі ў арганізацыях міжкультурных інтэракцый з выкарыстаннем ведаў асноўных культуралагічных канцэпцый і школ;

– ствараць эфектыўную міжгрупавую і ўнутрыгрупавую камунікацыі, забяспечваць міжкультурную камунікацыю, устанаўліваць сувязі з прадстаўнікамі іншых этнічных груп, пашыраць сацыякультурнае ўзаемадзеянне з грамадскасцю, у тым ліку з дзяржаўнымі ўстановамі, грамадскімі арганізацыямі, камерцыйнымі структурамі, сродкамі масавай інфармацыі;

– ажыццяўляць міжкультурныя інтэракцыі на аснове ведаў станаўлення і развіцця асобы ў культуры, спецыфіцы рэлігійнага светапогляду і каштоўнасных падстаў, ідэалаў, норм і мадэлей паводзін.

У выніку засваення зместу вучэбнай дысцыпліны студэнт павінен *ведаць*:

– базавыя паняцці і праблематыку дысцыпліны;

– эвалюцыю лінгвакультуралогіі і лінгвакультуралагічныя школы;

– важнейшыя метадалагічныя парадыгмы, прынцыпы і метады лінгвакультуралогіі, якія забяспечваюць разуменне мовы як адметнага феномена культуры;

– асноўныя этапы развіцця лінгвакультуралогіі і іх заканамернасці;

– адметнасць моўнай карціны свету беларускага і кітайскага народа;

– асноўныя моўныя адзінкі вывучэння ў лінгвакультуралогіі, іх этнакультурны змест;

– моўны этыкет як нацыянальна-культурны элемент зносін і нацыянальную спецыфіку яго праяўлення;

– культурныя канатацыі вобразных сродкаў мовы;

– метадалогію лінгвакультуралагічнага аналізу.

Студэнт павінен *умець*:

– характарызаваць асноўныя этапы ў развіцці лінгвакультуралогіі, вытокі іх развіцця;

– ацэньваць стан, тэндэнцыі і перспектывы развіцця сучаснай лінгвакультуралогіі як культуралагічнай дысцыпліны;

– аналізаваць ва ўзаемасувязі развіццё культуры, мовы, рэлігіі, філасофіі, дасягненні навукі і адукацыі;

– выкарыстоўваць тэарэтыка-катэгарыяльны апарат культуралогіі ў асэнсаванні моўных адзінак і выяўленні іхсэнсаў;

– ужываць асноўныя паняцці і факталагічны матэрыял па лінгвакультуралогіі ў будучай тэарэтычнай і практычнай дзейнасці;

– вызначаць месца і ролю беларускай мовы і культуры ў гісторыі сусветнай культуры;

валодаць:

- асноўнымі паняццямі і тэрмінамі спецыяльнай лексікі;
- сучаснымі метадалагічнымі канцэпцыямі ў галіне лінгвакультуралогіі;
- актуальнымі метадамі і прыёмамі лінгвакультуралагічнага аналізу пэўных тэкстаў і артэфактаў культуры, культурных з’яў, сацыякультурных сітуацый.

У рамках адукацыйнага працэсу па вучэбнай дысцыпліне студэнт павінен не толькі набыць тэарэтычныя і практычныя веды, уменні і навыкі па спецыяльнасці, але і развіць свой каштоўнасна-асобасны, духоўны патэнцыял, сфарміраваць якасці патрыёта і грамадзяніна, гатовага да актыўнага ўдзелу ў эканамічным, вытворчым і сацыяльна-культурным жыцці краіны.

У адпаведнасці з прыкладным вучэбным планам на вывучэнне вучэбнай дысцыпліны «Лінгвакультуралогія» ўсяго прадугледжваецца 90 гадзін, з іх 60 гадзін – аўдыторныя заняткі. Прыкладнае размеркаванне аўдыторных гадзін па відах заняткаў: 30 гадзін – лекцыі, 30 – семінарскія заняткі.

Рэкамендаваная форма кантролю прамежкавай атэстацыі студэнтаў – залік.

ПРЫКЛАДНЫ ТЭМАТЫЧНЫ ПЛАН

Нумар тэмы	Назва тэмы	Колькасць аўдыторных гадзін	
		лекцыі	семінарскія заняткі
1.	Уводзіны	2	
2.	Узнікненне і развіццё лінгвакультуралагічных ведаў на розных этапах існавання грамадства	4	2
3.	Асноўныя катэгорыі лінгвакультуралогіі	4	4
4.	Моўная карціна свету	2	4
5.	Моўная асоба	2	2
6.	Адзінкі вывучэння ў лінгвакультуралогіі	4	4
7.	Культурны канцэпт як базавая адзінка вывучэння ў лінгвакультуралогіі	2	4
8.	Вобразныя сродкі мовы як аб'ект лінгвакультуралагічнага аналізу	4	4
9.	Моўныя паводзіны як аб'ект лінгвакультуралогіі	4	2
10.	Методыка лінгвакультуралагічнага аналізу	2	4
Усяго...		30	30

ЗМЕСТ ВУЧЭБНАГА МАТЭРЫЯЛУ

Тэма 1. Уводзіны

Мова як прадукт культуры і ўмова яе існавання. Абгрунтаванне культуралагічнага статусу лінгвакультуралогіі ў XXI ст.

Вызначэнне, аб'ект, прадмет, мэта і задачы лінгвакультуралогіі. Метадалогія і метады: дыяхронны, сінхронны, структурна-функцыянальны, гісторыка-генетычны, тыпалагічны, параўнальна-гістарычны. Кантэнт-аналіз, фрэймавы аналіз, наратыўны аналіз. Сувязь з філасофскімі і сацыяльна-гуманітарнымі дысцыплінамі: філасофіяй, псіхалогіяй, антрапалогіяй, культуралогіяй, сінергетыкай і інш. Фундаментальны і прыкладны аспекты лінгвакультуралагічных ведаў.

Тэма 2. Узнікненне і развіццё лінгвакультуралагічных ведаў на розных этапах існавання грамадства

Перадумовы развіцця лінгвакультуралогіі. Праблема ўзаемаадносін мовы, культуры, этнасу ў XIX ст. у працах братоў Грым, Ф. І. Буслаева, А. М. Афанасьева, А. А. Патабні. Разуменне мовы як «народнага духу» В. Гумбальтам. «Улада мовы» ў гіпотэзе Сепіра-Уорфа.

Аўстрыйская школа «WÖRTER UND SACHEN» («Словы і рэчы»): паварот да культуралагічнага асэнсавання праблемы «мова і культура». Роля мовы ў стварэнні энергіі чалавечай культуры ў канцэпцыі У. І. Вернадскага.

Антрапалагічнасць мовы як новая культурная парадыгма к. XX – пачатку XXI ст. Чалавек у мове і мова ў чалавеку. Узнікненне лінгвакультуралогіі ў 90-я гады XX ст. як самастойнай вобласці даследавання. Дынаміка развіцця лінгвакультуралогіі як фундаментальнай міждысцыплінарнай навукі пра праяўленне і замацаванне культуры ў мове.

Асноўныя кірункі лінгвакультуралогіі: лінгвакультуралогія асобнай сацыяльнай групы, этнасу; дыяхранічная лінгвакультуралогія; параўнальная лінгвакультуралогія. Лінгвакультуралагічныя школы Ю. С. Сцяпанавы, Н. Д. Аруцюнавай, В. М. Целя, У. В. Вараб'ёва, В. М. Шаклеіна і інш.

Тэма 3. Асноўныя катэгорыі лінгвакультуралогіі

Падыходы разумення сувязі мовы і культуры: мова адлюстроўвае культуру, мова дэтэрмінуе культуру, мова – састаўны кампанент культуры. «Мова-культура» як праблема філасофіі (П. А. Фларэнскі, Л. Вітгенштэйн, Н. Бор, Х. Г. Гадамер), лінгвістыкі (В. фон Гумбальт), культуралогіі (Э. Сепір, Б. Уорф, К. Фослер, Ф. де Сасюр).

Тэкст як форма існавання культуры. Моўныя формы – аснова лінгвакультурнай парадыгмы. Прадстаўленне культурнай інфармацыі ў

моўных адзінках: культурныя семы, культурныя канцэпты і культурныя канатацыі. Культурны фон. Культурная прастора (культурны фонд), ментальнасць, менталітэт.

Лінгвакультурама як сукупнасць формы моўнага знака, яго зместу і культурнага сэнсу, які суправаджае гэты знак. Нацыянальныя лінгвакультурамы: «родны кут», «на ростанях», «казка жыцця» і інш.

Тэма 4. Моўная карціна свету

Карціна свету ў кантэксце вывучэння гуманітарных навук: філасофія, культуралогія, этнаграфія, лінгвістыка. Формы адлюстравання свету: рэальная карціна свету, культурная (або паняццёвая) карціна свету, моўная карціна свету. Функцыі моўнай карціны свету.

Знакавае адлюстраванне карціны свету як адна з функцый мовы. Структура моўнай карціны свету. Колеравы код культуры ў фарміраванні моўнай карціны свету (на матэрыяле беларускай і кітайскай мовы): чырвоны, белы, чорны, жоўты, зялёны, сіні.

Тэма 5. Моўная асоба

Чалавек як носбіт нацыянальнай ментальнасці і мовы. Паняцце «моўная асоба». Іпастасі моўнай асобы: Я фізічнае, Я сацыяльнае, Я інтэлектуальнае, Я эмацыянальнае, Я мовамыслячае.

Узроўневая мадэль моўнай асобы па Ю. М. Караулаву. Кампаненты зместу моўнай асобы. Месца моўнай асобы ў прасторы культуры. Тыпалогія моўных асоб К. С. Седога. Паняцце «дыскурс» у лінгвакультуралогіі.

Гендарная праблематыка лінгвістыкі. Сацыяльная прырода мужчынскіх і жаночых моў. Асаблівасці іх моўных паводзін. Кагнітыўны аспект адрознення.

Тэма 6. Адзінкі вывучэння ў лінгвакультуралогіі

Культурны код. Тыпалогія культурных кодаў: раслінны, зааморфны, прыродна-ландшафтны, прадметны/рэчыўны, архітэктурны, анатамічны/саматычны/цялесны, код харчавання і інш. Безэквівалентныя моўныя адзінкі як абазначэнні спецыфічных для дадзенай культуры з'яў. Міфалагізаваныя моўныя адзінкі: архетыпы і міфалагемы, абрады і павер'і, рытуалы і звычаі, замацаваныя ў мове. Адлюстраванне стэрэатыпаў свядомасці народа ў парэміях. Фразеалагізмы як крыніца ведаў пра культуру і менталітэт народа. Эталоны, стэрэатыпы, сімвалы як з'явы культурнай прасторы. Наглядна-пачуццёвыя ўяўленні пра артэфакты культуры ў вобразах мовы. Адлюстраванне фундаментальных культурных каштоўнасцей

у метафары. Стылістычныя формы прадстаўлення мовы. Сувязь моўных паводзін з культурнай традыцыяй.

Тэма 7. Культурны канцэпт як базавая адзінка вывучэння ў лінгвакультуралогіі

Канцэпт: сутнасць, асаблівасці. Адрозненне канцэпту ад паняцця. Паняцце «канцэпт» у тэорыі Ю. С. Сцяпанавы. Культурныя канцэпты і каштоўнасці як базавыя адзінкі карціны свету моўнай асобы. Тыпалогія каштоўнасцей. Адлюстраванне традыцыйных каштоўнасцей у нацыянальнай мове.

Класіфікацыя канцэптаў як ментальных утварэнняў. Ключавыя канцэпты культуры: жыццё, сумленне, лёс, воля, доля, грэх, смех, закон, свабода, інтэлігенцыя, радзіма і да т. п. Тыпалогія канцэптаў па А. Я. Гурэвічу: «касмічныя» (універсальныя катэгорыі культуры: час, прастора, прычына, змяненне, рух) і сацыяльныя (культурныя катэгорыі: свабода, права, справядлівасць, праца, багацце, уласнасць). Паняцце канцэптасферы. Канцэпты беларускай і кітайскай культуры: прыгажосць, каханне, праца, сям'я, надзея і інш. Методыка канцэптуальнага аналізу.

Слоўнік Ю. С. Сцяпанавы «Канстанты: Слоўнік рускай культуры» (1975).

Тэма 8. Вобразныя сродкі мовы як аб'ект лінгвакультуралагічнага аналізу

Сімвалічны код культуры. Сімвал і знак: падабенства і адрозненне. Сімвал і рытуал. Сімвал і стэрэатып. Навуковае вывучэнне сімвалаў. Роля і значэнне моўнага сімвала ў культуры этнасу.

Метафара як спосаб адлюстравання культуры. Паняцце метафары. Асноўныя характарыстыкі метафары як з'явы культуры. Універсальныя метафарычныя мадэлі. Метафара ў канцэптуальнай карціне свету этнасу. Праяўленне метафары ў міфалагемах, архетыпах і г. д.

Культурны аспект фразеалогіі. Сувязь фразеалагізмаў з культурна-нацыянальнымі канатацыямі, сімваламі, стэрэатыпамі.

Прадметны код у беларускай і кітайскай лінгвакультурах.

Тэма 9. Моўныя паводзіны як аб'ект лінгвакультуралогіі

Моўныя паводзіны як прадмет даследавання ў лінгвакультуралогіі. Фактары моўных паводзін: культурныя паводзіны (дазволеныя і забароненыя тыпы і віды зносін); пазіцыі Я-Ты, Ён-граматыка; сацыяльная сітуацыя (этыкетныя формы зносін); этнапсіхалогія (асаблівасці псіхічных працэсаў і розных відаў дзейнасці); спецыфіка мовы (стэрэатыпы, вобразы і параўнанні) і інш. Спецыфіка моўных паводзін у тыповых сітуацыях (начальнік – падначалены, муж – жонка, бацька – сын і г. д.).

Моўны этыкет як нацыянальна-культурны элемент зносін. Універсальнасць этыкетных адносін і нацыянальная спецыфіка іх праяўлення. Сувязь камунікатыўных працэсаў з менталітэтам, масавай свядомасцю, традыцыямі, звычаямі.

Тэма 10. Методыка лінгвакультуралагічнага аналізу

Лінгвакультуралагічны аналіз – разгляд тэксту як феномена культуры, успрыняцце культурнай інфармацыі ў моўным знаку і тэксце ў цэлым. Задачы лінгвакультуралагічнага аналізу: уменне дабываць з тэксту звесткі пра культуру; уменне інтэрпрэтаваць атрыманыя звесткі; уменне параўноўваць каштоўнасныя карціны свету розных культур. Метады лінгвакультуралагічнага аналізу: метады філалагічнага аналізу (прыём жанравай інтэрпрэтацыі моўных сродкаў і ідэйнага зместу твора); метады канцэптуальнага аналізу (рэканструкцыя карціны свету гаворачага); супастаўляльны метады.

Прадмет лінгвакультуралагічнага аналізу: адзінкі мовы, якія набылі сімвалічнае, эталоннае, вобразна-метафарычнае значэнне ў культуры, зафіксаваныя ў міфах, легендах, рытуалах, абрадах, фальклорных і рэлігійных дыскурсах, паэтычных і празаічных мастацкіх тэкстах, фразеалагізмах і метафарах, сімвалах і парэміях (прыказках і прымаўках). Акумуляіраванне і трансляцыя нацыянальна-культурнай спадчыны.

ИНФАРМАЦЫЙНА-МЕТАДЫЧНАЯ ЧАСТКА

Літаратура

Асноўная

1. *Евсюкова, Т. В.* Лингвокультурология : учебник / Т. В. Евсюкова, Е. Ю. Бутенко. – 5-е изд., стер. – М. : ФЛИНТА, 2024. – 480 с.
2. *Маслова, В. А.* Лингвокультурология. Введение : учеб. пособие для вузов / В. А. Маслова ; отв. ред. У. М. Бахтикиреева. – 2-е изд., перераб. и доп. – М. : Юрайт, 2024. – 208 с. – (Высшее образование).

Дадатковая

1. *Горковенко, А. Е.* Лингвокультурологический анализ художественного текста: подходы и алгоритмы : учеб. пособие / А. Е. Горковенко. – Чита : ЗабГУ, 2020. – 131 с. – Текст : электронный // Лань : электронно-библиотечная система. – URL: <https://e.lanbook.com/book/173705> (дата обращения: 30.04.2024). – Режим доступа: для авториз. пользователей.
2. *Грязнова, А. Т.* Методология и практика лингвокультурологического анализа : учеб.-метод. пособие / А. Т. Грязнова. – М. : МПГУ, 2020. – 240 с. – Текст : электронный // Лань : электронно-библиотечная система. – URL: <https://e.lanbook.com/book/252971> (дата обращения: 30.04.2024). – Режим доступа: для авториз. пользователей.
3. *Караулов Ю. Н.* Русский язык и языковая личность / Ю. Н. Караулов ; отв. ред. Д. Н. Шмелев ; АН СССР, Отд-ние лит. и яз. – М. : Наука, 1987. – 264 с.
4. *Петров, М. К.* Язык. Знак. Культура / М. К. Петров. – М. : Едиториал УРСС, 2004. – 328 с.
5. *Проскурин, С. Г.* Лингвокультурология и лингвострановедение : учеб. пособие / С. Г. Проскурин, А. В. Проскурина. – Новосибирск : НГТУ, 2019. – 135 с. – Текст : электронный // Лань : электронно-библиотечная система. – URL: <https://e.lanbook.com/book/152384> (дата обращения: 30.04.2024). – Режим доступа: для авториз. пользователей.
6. *Степанов, Ю. С.* Константы. Словарь русской культуры / Ю. С. Степанов. – Изд. 3-е, испр. и доп. – М. : Академ. проект, 2004. – 992 с.
7. *Шмелев, А. Д.* Русская языковая модель мира: материалы к словарю / А. Д. Шмелев. – М. : Яз. славян. культуры, 2002. – 224 с.

Метады (тэхналогіі) навучання

Да эфектыўных педагагічных методых і тэхналогій, якія садзейнічаюць далучэнню студэнтаў да пошуку і выкарыстання ведаў, набыццю вопыту самастойнага рашэння задач, адносяцца:

- тэхналогіі праблемна-модульнага навучання;
- тэхналогіі вучэбна-даследчай дзейнасці;
- праектныя тэхналогіі;
- камунікатыўныя тэхналогіі (дыскусіі, прэс-канферэнцыі, вучэбныя дэбаты і другія актыўныя формы і метады).

Для кіравання вучэбным працэсам і арганізацыі кантрольна-ацэначнай дзейнасці выкладчыкам рэкамендуецца выкарыстоўваць варыятыўныя мадэлі кіруемай самастойнай працы, вучэбна-метадычныя комплексы.

У мэтах фарміравання ўніверсальных і базавых прафесійных кампетэнцый студэнтаў універсітэта ў практыку правядзення семінарскіх заняткаў мэтазгодна ўкараняць методыкі актыўнага навучання, дыскусійныя формы.

Сродкі дыягностыкі вынікаў вучэбнай дзейнасці

У якасці аднаго з элементаў выяўлення вучэбных дасягненняў студэнтаў магчыма выкарыстоўваць крытэрыяльна-арыенціровачныя тэсты, якія ўяўляюць сабой сукупнасць тэставых заданняў закрытай формы з адным альбо некалькімі варыянтамі правільных адказаў; заданні на выяўленне адпаведнасці паміж элементамі двух варыянтаў з адным альбо некалькімі суадносінамі і роўнай альбо рознай колькасцю элементаў варыянтаў; заданні адкрытай формы з фармалізаваным адказам; заданні на ўсталяванне правільнай паслядоўнасці.

Арганізацыя самастойнай работы студэнтаў

У рамках вывучэння вучэбнай дысцыпліны «Лінгвакультуралогія» самастойная работа ажыццяўляецца пад кіраўніцтвам выкладчыка (кіруемая), а таксама самастойна студэнтам з улікам яго асаблівасцей успрымання і перапрацоўкі інфармацыі і зацікаўленасці ў больш паглыбленым вывучэнні дадзенай дысцыпліны.

Кіруемая самастойная работа студэнтаў прадугледжвае больш паглыбленае вывучэнне некаторых тэм («Вобразныя сродкі мовы як аб'ект лінгвакультуралагічнага аналізу», «Методыка лінгвакультуралагічнага аналізу») за межамі аўдыторыі, напісанне рэфератаў па індывідуальных тэмах і прадстаўленне дакладаў з прэзентацыямі на семінарскіх занятках.

Вучэбнае выданне

ЛІНГВАКУЛЬТУРАЛОГІЯ

**Прыкладная вучэбная праграма па вучэбнай дысцыпліне
для спецыяльнасці
6-05-0314-02 Культуралогія**

Карэктар В. Б. Кудласевіч
Тэхнічны рэдактар Л. М. Мельнік

Падпісана ў друк 2025. Фармат 60x84 ¹/₁₆.
Папера офісная. Лічбавы друк.
Ум. друк. арк. . Ул.-выд. арк. . Тыраж экз. Заказ .

Выдавец і паліграфічнае выкананне:
установа адукацыі
«Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў».
Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі выдаўца, вытворцы,
распаўсюджвальніка друкаваных выданняў № 1/177 ад 12.02.2014.
ЛП № 02330/456 ад 23.01.2014.
Вул. Рабкораўская, 17, 220007, г. Мінск.